

4/4/1938

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 4 'Απριλίου 1938, Ώραν 6.30 μ. μ.

3
ΟΓΔΟΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

J. S. BACH

ΜΕΓΑΛΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εἰς αἰ ἔλασεν

(HOHE MESSE)

Πρώτη ἐν Ἀθήναις ἐκτέλεις

ΥΠΟ ΤΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ Κου

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΣΟΛΙΣ :

ΜΙΡΕΪ ΦΛΕΡΥ, Ὑψίφωνος
Ν. ΦΡΑΓΚΙΑ-ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, Μεσόφωνος
ΑΝΤ. ΔΕΛΕΝΔΑΣ, Ὀξύφωνος
ΚΩΣΤ. ΠΕΡΣΗΣ, Βαθύφωνος

Κυριακή 3 'Απριλίου, Ώραν 11 π. μ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Συνάλλας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ
μόνον κατὰ διαλείμματα

JOH. SEB. BACH

ΜΕΓΑΛΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

εις σι έλασ.

Ἡ «Λειτουργία εις σι έλασ.» τοῦ Μπάχ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ κολλοσιαία ἐκεῖνα ἔργα τῆς μουσικῆς φιλολογίας πρὸ τῶν ὁποίων ὁ ἀνθρώπινος νοῦς μένει ἐκστατικός. Αἱ ὑπερβολικαὶ διαστάσεις ἐκάστου μέρους τοῦ ἔργου ἀφαιροῦν ἀπὸ αὐτὸ τὴν δυνατὴν τὴν νὰ ἐκτελεσθῆ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον ἀκριβῶς ἐγράφη· δηλαδὴ νὰ ἐκτελεσθῆ εἰς λειτουργίαν. Αὐτὸς ὁ Μπάχ οὐδέποτε ἐξετέλεσεν διλόκληρον τὴν «Λειτουργίαν εις σι έλασ.» εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μόνον ὀρισμένα μέρη τῆς ἐχρησιμοποίησε μεμονωμένως εἰς περιεχόμενα ἐκτάκτου; ἐορτᾶς καὶ Κυριακάς.

Ἐκπλήσσει βεβαίως τὸ γεγονός· ὅτι ὁ Μπάχ, πιστὸς διαμαρτυρούμενος, ἔγραφε μίαν καθολικὴν λειτουργίαν. Τοῦτο ὅμως ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἡ αὐτὴ τῆς Σαξωνίας ἦτο καθολικὴ, ἐνῶ ἡ χώρα ἦτο διαμαρτυρούμενη. Κατὰ τὴν ἀνάρρησίν του εἰς τὸν θρόνον τῆς Πολωνίας, τῷ 1697, ὁ ἐκλέκτωρ Φρειδερίκος Αὐγουστος εἶχεν ἀσπασθῆ τὸν καθολικισμόν παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς συζύγου του Χριστινᾶς-Ἐβερχαρδίνης καὶ τοῦ σαξωνικοῦ λαοῦ. Ὁ Μπάχ ἔγραψεν ἀρχικῶς τὰ δύο πρῶτα μέρη τῆς «Λειτουργίας», τὸ «Κύριε» καὶ τὸ «Gloria» τὰ ὅποια καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ἐκλέκτορα τὴν 27 Ἰουλίου 1733, μὲ μίαν ἀφιέρωσιν διὰ τῆς ὁποίας εἰρήτει τὴν εἰς αὐτὸν ἀπομνήν του τίτλου τοῦ «αὐλικοῦ συνθέτου». Τὰ ἄλλα μέρη τῆς «Λειτουργίας» ἐγράφησαν διαδοχικῶς βραδύτερον, περὶ τὸ 1738.

Ὁ Μπάχ διὰ τὴν σύνθεσιν τῆς «Λειτουργίας εἰς σι έλασ.» ἔχει δανεισθῆ ἀρχετικὰς ἰδέας ἀπὸ παλαιότερά του ἔργα· τὸ «Gratias» π.χ. ἔχει ληφθῆ ἀπὸ τὴν καντάταν ἀρ. 29 «Wir danken dir» τὸ «Qui tollis» ἀπὸ τὴν καντάταν ἀρ. 46 «Schauet doch und sehet», τὸ «Crucifixus» ἀπὸ τὴν καντίταν ἀρ. 12: «Weinen, Klagen» κ. κ. ἔ. Μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ δανεισμὸς αὐτὸς λαμβάνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς